

«Зцілити людину і вести її за руку на свободу – шляхетна мета, до якої будемо йти разом» стор. **2-3**

«Бізнес має стати «спонсором» належного реформування пенітенціарної системи» стор. **4**

«Маленькі мрії щоб збувались» стор. **6**

Закон і обов'язок

№ 10 / 3504

ВІВТОРОК, 1 ЧЕРВНЯ 2021 РОКУ

zio@kvs.gov.ua

■ З МОЛОТКА!

Денис МАЛЮСЬКА:

«Південна виправна колонія в Одесі готова зустрічати нового власника»

МАЙНОВИЙ КОМПЛЕКС ДУ «ПІВДЕННА ВИПРАВНА КОЛОНІЯ №51», ЩО В ОДЕСІ, ВИСТАВЛЕНО НА ПРОДАЖ. ТРЕТІЙ ОБ'ЄКТ СПІЛЬНОГО ПРОЄКТУ МІН'ЮСТУ ТА ФОНДУ ДЕРЖМАЙНА УКРАЇНИ «ВЕЛИКА ПРИВАТИЗАЦІЯ В'ЯЗНИЦЬ» МАЄ ПІТИ З МОЛОТКА ЗА 223 МЛН ГРН ВЖЕ 25 ЧЕРВНЯ.

«З 2019 року установа не здійснює правозастосовні та правоохоронні функції відповідно до своїх основних завдань. Її було оптимізовано шляхом консервації, адже на той момент фактична наповненість колонії становила усього 44,8% (448 в'язнів на 1000 місць). З того часу, як усіх засуджених перевели до інших установ виконання покарань, на утримання Південної колонії з державного бюджету було витрачено майже 18,5 млн грн. Тому нині ми виставляємо на продаж цю установу. До будівель цього об'єкту під'єднані всі інженерні мережі: електропостачання, водопостачання і водовідведення. Тож, колонія буде цікава як житловим, так і промисловим забудовникам», – зазначив Міністр юстиції Денис Малюська під час пресуру до ДУ «Південна виправна колонія №51».

За його словами, приватизація майна колонії в Одесі дасть змогу:

- зменшити видатки державного бюджету на утримання установи;
- ефективно та раціонально використовувати державне майно, яке наразі не використовується;
- ліквідувати кредиторську заборгованість виправної колонії;

• наповнити спецфонд Мін'юсту, що дасть змогу витратити кошти на проектування, будівництво, реконструкцію, капітальні чи поточні ремонти, обладнання тощо інфраструктурних об'єктів системи ДКВС України без додаткового залучення коштів з державного бюджету.

«Приватизація законсервованих виправних центрів, таких як Південна колонія в Одесі, не тільки позбавить державу збитків і забезпечить надходження до бюджету, а ще й дозволить будувати нові, сучасні виправні центри за європейським зразком, що покращить умови утримання в неволі, умови праці для персоналу ДКВС України та забезпечить безпеку суспільства», – додав Міністр юстиції.

Довідка «ЗІО»: Державна установа «Південна виправна колонія (№51)» розташована за адресою: м. Одеса, вул. Люстдорфська дорога, 9. Відстань до центру міста складає 5 км, до залізничного вокзалу – 2,5 км, до центрального автовокзалу – 5,5 км. Площа будівель складає 56 213,7 кв.м. Загальна площа земельних ділянок – 5,9833 га, категорія земель – землі житлової та громадської забудови. Стартова ціна об'єкта (без урахування податку на додану вартість) складає 223 250 425,11 грн.

<https://minjust.gov.ua/>

■ НА ВАРТІ

Заборонені речі не потрапили до адресатів

повідомлення про скоєння правопорушень в окремих колоніях і слідчих ізоляторах, зокрема, про спробу доставки туди заборонених предметів, надходять до редакції мало не щодня.

Так, в державній установі «Машівська виправна колонія (№9)» під час проведення обшуку на виробничому об'єкті установи було виявлено мобільний телефон.

У державній установі «Полтавська установа виконання покарань (№23)» під час догляду посилки, яка надійшла ув'язненому Г., 1993 року народження від громадянина Г., у склянці з джемом було виявлено 2 згортки з речовиною білого кольору, зовні схожою на наркотичну.

Там же, під час догляду посилки, яка надійшла ув'язненому П., 1989 року народження, від громадянина П., в упаковці з томатною пастою було виявлено згорток з речовиною білого кольору, зовні схожою на наркотичну.

В державній установі «Роменська виправна колонія (№56)», під час особистого догляду засудженого З., 1986 року народження, який був епатований до установи, в особистих речах було виявлено медичний шприц, 2 пігулки червоного кольору та 3 згортки з речовиною білого кольору, зовні схожою на наркотичну.

В державній установі «Сумський слідчий ізолятор», під час догляду передачі, яка надійшла ув'язненому Ц., 1985 року народження, від громадянина Н., в підшві гумового капця було виявлено прозору кристалоподібну речовину, зовні схожу на наркотичну.

Там же, під час догляду посилки, яка надійшла засудженому К. від громадянина В., в пакетах з продуктами харчування було виявлено 3 мобільних телефони.

Також, під час догляду посилки, яка надійшла засудженій К. від громадянина О., в ручці чайнику було виявлено мобільний телефон.

У Бахмутській установі виконання покарань №6 також попереджено спробу доставки заборонених речей. Так, співробітники відділу режиму і охорони за інформацією оперативного відділу, під час догляду посилки на ім'я ув'язненого П., в середині пакунку з цукерками вагою 1 кг, було виявлено та вилучено, поліетиленовий пакет (згорток) сирого кольору, з невідомою речовиною невідомого походження.

За даним фактом була викликана слідчо-оперативна група Бахмутського відділу поліції ГУНП в Донецькій області. Вищезазначені данні були внесені до КОЗП.

«Невдалий» перекид відбувся в **Торецькій виправній колонії №2**. Під час реалізації оперативної інформації в районі дільниці зовнішнього периметру було встановлено тимчасовий пост. Пізніше було виявлено громадянина А., який здійснив перекид двох згорток до внутрішньої забороненої зони. Вищевказані згортки було виявлено молодшим інспектором ВНІБ. За даним фактом була викликана слідчо-оперативна група. При розпакуванні згорток було встановлено, що всередині знаходиться подрібнена рослинна речовина зеленого кольору з характерним запахом коноплі.

За всіма випадками проводиться перевірка.

Уляна ГОРУК

■ СПІВПРАЦЯ

Фаховий обмін досвідом

На виконання домовленостей між Міністерствами юстиції України та Федеративної Республіки Німеччини, щодо обміну досвідом у пенітенціарній сфері, відбулась зустріч з представниками Сенату з питань юстиції землі Берлін (ФРН) та Німецького Фонду міжнародного правового співробітництва, під головуванням заступниці Міністра юстиції України Олени Висоцької від української сторони.

Під час зустрічі, обговорили наступні питання:

- актуальний стан та плани на майбутнє у сфері реконструкції та будівництва нових установ виконання покарань в Україні;
- основоположні засади сучасної системи виконання покарань, які слід враховувати при плануванні та будівництві установ виконання покарань (з кута зору німецької юстиції) – планування, будівництва та функці-

онування в Федеративній Республіці Німеччина сучасних установ з виконання покарань із багатофункціональними завданнями (декількома режимами виконання покарань в одній установі, у тому числі для осіб під вартою в рамках досудового розслідування);

– планування споруд з огляду на багаторежимність та можливість переведення ув'язнів з одного режиму в інший, з урахуванням заходів із ресоціалізації та підготовки до звільнення;

– використання сучасних будівельних технологій;

– планування території всієї установи;

– питання можливого аутсорсингу з боку німецьких державних органів з точки зору планування та будівництва відповідних установ, тощо.

В якості прикладу німецька сторона презентувала установи "Дюппель" та "Гейдерінг" – наразі це установи з питань виконання покарань відкритого типу для чоловіків.

У ЗУСТРІЧІ ВЗЯЛИ УЧАСТЬ:

- **Олена Висоцька**, заступник Міністра юстиції України;
- **Вольфрам Гертіг**, старший менеджер проектів Німецького Фонду IRZ;
- **Юрген Хайтманн**, Управління з питань будівництва, Сенатське управління з питань юстиції, захисту споживачів та антидискримінації, Федеральна земля Берлін;
- **Оксана Рейтер**, начальник Управління міжнародного співробітництва та протоколу Міністерства юстиції України;
- **Володимир Трохимчук**, начальник Управління пенітенціарних інспекцій Міністерства юстиції України.

Розширена колегія: з вірою в серці

27 ТРАВНЯ 2021 РОКУ РОЗПОЧАЛОСЬ ТРИДЕННЕ ВІЌЗНЕ РОЗШИРЕНЕ ЗАСІДАННЯ КОЛЕГІЇ ДЕПАРТАМЕНТУ З ПИТАНЬ ВИКОНАННЯ КРИМІНАЛЬНИХ ПОКАРАНЬ НА БАЗІ ЗАХІДНОГО МРУ.

Першого дня відбулась Всеукраїнська Проща керівників установ виконання покарань та керівництва Державної кримінально-виконавчої служби, на Богом благословенну землю до Марійського Духовного Центру «Зарваниця».

У програмі прощі було шиккування, піша хода, Божественна Літургія, зустріч учасників Прощи з Главою Української Греко-Католицької Церкви Блаженнішим Святославом Шевчуком, який виголосив слова подяки за роботу, яку виконують пенітенціарії і поблагословив всіх на подальшу працю.

Подячне слово виголосив начальник Департаменту з питань виконання

покарань підполковник внутрішньої служби Сергій Гречанюк. Цікаву духовно-концертну програму, на прощі, представив о.Вітольд Левицький та його ансамбль «Діти Світла». Проща завершилася Хресною Дорогою.

ПІДБИЛИ ПІДСУМКИ – ОКРЕСЛИЛИ ЗАВДАННЯ

28 травня 2021 року, в другий день, виїздного розширеного засідання колегії Департаменту з питань виконання кримінальних покарань, на порядку денному були: звіти керівників окремих управлінь Департаменту та міжрегіональних управлінь з питань виконання кримінальних по-

карань Міністерства юстиції про результати оперативного-службової та виробничо-господарської діяльності органів і установ Державної кримінально-виконавчої служби України протягом I кварталу 2021 року; результати проведення спеціальних операцій «Заслон» і «Щит»; плани заходів на 2021 рік; обговорення Стратегії реформування пенітенціарної системи до 2026 року.

Доповідали: начальник Управління забезпечення діяльності у центральному регіоні полковник внутрішньої служби С. Мельниченко; начальник Управління забезпечення діяльності у південному регіоні пол-

ковник внутрішньої служби А. Явтушенко, начальник Північно-Східного міжрегіонального управління з питань виконання кримінальних покарань Міністерства юстиції полковник внутрішньої служби Г. Романов; начальник Південно-Східного міжрегіонального управління з питань виконання кримінальних покарань Міністерства юстиції полковник внутрішньої служби В. Кірієнко, начальник Центрально-Західного міжрегіонального управління з питань виконання кримінальних покарань Міністерства юстиції О. Щербатюк; начальник Західного міжрегіонального управління з питань виконання кримінальних покарань Міністерства юстиції полковник внутрішньої служби В. Коцинець.

■ ДУХОВНЕ СЛОВО

Блаженніший Святослав: «Зціляти людину і вести її за руку на свободу – шляхетна мета, до якої будемо йти разом»

ЗАВДЯКИ ТАКИМ МІСЦЯМ, ЯК ЗАРВАНИЦЯ, МИ МОЖЕМО ЗРОЗУМІТИ, ЩО ПЕНІТЕНЦІАРНА СЛУЖБА Є НЕ СЛУЖБОЮ ВИКОНАННЯ ПОКАРАНЬ, А ПРОСТОРОМ, ЗАВДАННЯ ЯКОГО – ДОПОМОГТИ ЛЮДИНІ ЗЦІЛИТИСЯ, СПОКУТУВАТИ СВОЮ ПРОВИНУ І ОДНОГО ДНЯ ЗНАЙТИ ШЛЯХ ДО СВОБОДИ. ПРО ЦЕ СКАЗАВ БЛАЖЕННІШИЙ СВЯТОСЛАВ, ОТЕЦЬ І ГЛАВА УГКЦ, У СВОЄМУ СЛОВІ ДО КЕРІВНИКІВ ПЕНІТЕНЦІАРНИХ ЗАКЛАДІВ, ЯКІ РАЗОМ ІЗ В'ЯЗНИЧНИМИ КАПЕЛАНАМИ 27 ТРАВНЯ 2021 РОКУ БРАЛИ УЧАСТЬ У ПРОЩІ ДО ЗАРВАНИЦІ.

Глава УГКЦ привітав усіх учасників Всеукраїнської прощі керівників установ виконання покарань та керівництва Державної кримінально-виконавчої служби в Марійському духовному центрі «Зарваниця», де 26-27 травня проходив Синод Єпископів Києво-Галицького Верховного Архиєпископства. У Синоді, крім Предстоятеля УГКЦ, взяли участь понад 20 архиєреїв з усієї України.

«За дивним Божим задумом, збір наших єпископів збігся з прощеною усіх керівників пенітенціарних закладів України. Чи це збіг? Не думаю. У людей

є випадковість, а в Господа Бога – провидіння», – зазначив Блаженніший Святослав.

У своєму слові до керівників пенітенціарних закладів Глава УГКЦ наголосив на тому, що слова «пенітенціарна система» вказують не так на покарання, як на покаяння, а такі місця, як Зарваниця – місце зцілення, надають нового сенсу всім тим, хто причетний до пенітенціарної служби.

«Хочу вас запевнити, що наші священнослужителі, отці-капелани вашої служби, як з нашої Церкви, так і з інших Церков, завжди готові бути поруч, – по-

руч з вами, особами, які вчинили злочини і відбувають покарання в закладах вашої системи. Ми хочемо, щоб вони пережили цей час як спокутування провин і віднаходження дороги до свободи. Будьте певні, що наші священники зроблять все для того, щоб ця висока мета – спасти людину, врятувати її від зла спільними зусиллями – могла бути досягнута. Бо каже Господь: «Я не хочу смерті грішника, але щоб він навернувся і жив», – наголосив Глава Церкви.

Блаженніший Святослав розповів працівникам пенітенціарної системи, що розуміє важкість їхнього завдання і служби. «Ми хочемо сьогодні стати поруч із вами, підкласти своє плече, разом із вами працювати, за вас і з вами молитися для того, щоб спільними зусиллями наблизити такий день, коли підрозділи, заклади пенітенціарної служби залишаться порожніми, коли не буде жодного покараного в'язня», – сказав він.

«Це непросте завдання, однак будьте певні, що з боку нашої Церкви ми докладемо всіх зусиль, щоб разом іти до цієї дуже високої, шляхетної мети – зціляти людину і вести її за руку на свободу», – додав Глава УГКЦ.

Предстоятель подякував організаторам паломництва, що, незважаючи на пандемію, воно таки відбулося. Він подякував і за те, що капелани знову мають відчинені двері до закладів позбавлення волі. «Я знаю, як було непросто це зробити, – сказав Блаженніший Святослав і додав: – Але думаю, що ці відчинені двері означають відкрите серце, відкрите небо, а також відкриту дорогу – до Бога, до добра, до зцілення ран, до свободи».

«Нехай Пречиста Діва Марія, яку ми тут особливо вшановуємо і присутність якої ми тут відчуваємо, буде вашою учителькою, провідницею, покровом, світлом і надією», – побажав Глава УГКЦ.

Департамент інформації УГКЦ

2 Під час наради також заслухано окремих начальників установ виконання покарань та слідчих ізоляторів. Після доповідей було проведено навчальне заняття для начальників установ виконання покарань.

На завершення колегії начальник Департаменту з питань виконання кримінальних покарань підполковник внутрішньої служби Гречанюк Сергій Костянтинович виступив з заключним словом та підвів підсумки наради.

ВІЗИТ В УСТАНОВУ

Після завершення колегії з робочим візитом відвідали «Коломийську виправну колонію №41» начальник Департаменту з питань виконання кримінальних покарань підполковник внутрішньої служби Сергій Гречанюк, заступник начальника Департаменту з питань виконання кримінальних покарань полковник внутрішньої служби Вячеслав Руденко, начальник ДУ «Генеральна дирекція ДКВС

України» Юрій Стеценко, начальник Західного МРУ Віктор Кошинець та заступник начальника Західного МРУ Ігор Тимочко.

В супроводі начальника установи полковника внутрішньої служби Тараса Катрича було відвідано об'єкти, які забезпечують життєдіяльність установи, житлову та виробничу зони. Також було надано оцінку роботи персоналу.

Лілія ЛЕВИЦЬКА

■ З ПЕРШИХ ВУСТ

Олена ВИСОЦЬКА: «Бізнес має стати «спонсором» належного реформування пенітенціарної системи»

НЕЩОДАВНО У ЛЬВОВІ ВІДБУВСЯ СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНИЙ ФОРУМ «ОПТИМІЗАЦІЯ ЗАРАДИ ПОКРАЩЕННЯ УМОВ ДЛЯ В'ЯЗНІВ ТА ПІДВИЩЕННЯ БЕЗПЕКИ СУСПІЛЬСТВА». ПІД ЧАС НЬОГО КЕРІВНИЦТВО МІН'ЮСТУ РАЗОМ ІЗ ПРЕДСТАВНИКАМИ ОРГАНІВ ДЕРЖАВНОЇ ВЛАДИ, МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ ТА БІЗНЕСУ ЛЬВІВСЬКОЇ, ІВАНО-ФРАНКІВСЬКОЇ, ТЕРНОПІЛЬСЬКОЇ, ЗАКАРПАТСЬКОЇ, ВОЛИНСЬКОЇ, РІВНЕНСЬКОЇ ОБЛАСТЕЙ ГОВОРИЛИ, ЗОКРЕМА, ПРО ЗАЛУЧЕННЯ БІЗНЕСУ ДО СПІВПРАЦІ З ПЕНІТЕНЦІАРНОЮ СИСТЕМОЮ.

«Наша основна мета – щоб суспільство відчувало себе захищеним. Для цього необхідно повністю змінити пенітенціарну систему, адже нині вона спрямована не на виправлення

правопорушника, а на його тимчасову ізоляцію від соціуму. Відповідна реформа складається з окремих напрямків: створення належних умов тримання засуджених та ув'язнених; законодавче врегулювання

проблеми; ресоціалізація правопорушника як пріоритет; цифровізація системи», – розповіла під час форуму профільна заступниця Міністра юстиції Олена Висоцька.

За її словами, таке «перезавантаження» пенітенціарної системи потребує чималих коштів. При цьому разом із загальним бюджетом, спеціальними фондами установ виконання покарань та допомогою міжнародних партнерів, джерелами фінансування реформи є допомога та підтримка органів місцевої влади і результати співпраці із бізнесом.

«Як відомо, одним із важливих аспектів реформування Державної кримінально-виконавчої служби України є підвищення ефективності управління державним майном, створення прозорих механізмів для залучення представників бізнес-середовища до співпраці. Саме тому Мін'юст прийняв рішення виставити на приватизацію недіючі установи пенітенціарної системи, які не здійснюють своєї правозастосовної та правозахисної функції, але в той же час можуть стати «ласим шматочком» для бізнесу», – зазначила Олена Висоцька.

Наразі вже 3 інвестиційно-привабливі об'єкти доступні для придбання:

- майно «Ірпінського виправного центру №132»;
- майно «Львівської виправної колонії №48»;
- майно «Південної виправної колонії №51».

Крім того, за інформацією профільної заступниці Міністра юстиції, вже невдовзі представники бізнесу зможуть «позмагатися» на торгах за ще кілька не менш цікавих лотів Західної України:

- ДУ «Держівська виправна колонія №110»;
- ДУ «Самбірський виправний центр №121»;
- ДУ «Долинський виправний центр №118»;
- ДУ «Ковельська виховна колонія»

<https://minjust.gov.ua/>

■ ПРОФЕСІЯ

Від теорії – до практики

31 травня 2021 року в Департаменті з питань виконання кримінальних покарань, під головуванням начальника підполковника внутрішньої служби Сергія Гречанюка, пройшов розподіл курсантів 1-го курсу Академії Державної пенітенціарної служби на ознайомлювальну практику до установ виконання покарань та слідчих ізоляторів Київської, Житомирської, Черкаської та Чернігівської областей.

Сергій Гречанюк закликав курсантів протягом практики ознайомитись зі специфікою, особливостями, завданнями установ виконання покарань та слідчих ізоляторів, визначити для себе напрямки та питання, на які потрібно звернути увагу при подальшому навчанні в Академії ДПТС.

Закінчуючи захід, начальник Департаменту побажав майбутнім офіцерам наснаги в проходженні практики, сумлінно навчатися, гідно нести своє звання курсанта Академії ДПТС та запросив відвідати музей історії кримінально-виконавчої служби України.

Інна ПОПОВА

■ ШКОЛА

Відбулося свято Останнього дзвоника

У державній установі «Київський слідчий ізолятор» для неповнолітніх ув'язнених відбулося свято Останнього дзвоника. Із завершенням навчального року неповнолітніх учнів привітали співробітники відділу соціально-виховної та психологічної роботи установи і вчителі Спеціалізованої школи I-III ступенів №139 з поглибленим вивченням математики, в якій вони навчаються. Вихованцям побажали злагоди, непокитної віри в кращий завтрашній день, набра-

тися духовних і фізичних сил під час канікул та скорішого повернення до своїх родин.

Під час заходу, кращих учнів було нагороджено грамотами за успішне подолання поставлених цілей та сумлінне навчання.

Наш кор.

На світліні: свято для вихованців; останній дзвінок пролунав для учнів Кременчуцької виховної колонії.

■ ПРАВОЗАХИСТ

Надавав допомогу

Полтавську виправну колонію №64 відвідав юрист Полтавського місцевого центру з надання безоплатної вторинної правової допомоги Юрій Ночовний.

Засуджений Я. звернувся із письмовою заявою до Полтавського місцевого центру з надання безоплатної вторинної правової допомоги щодо надання йому правової допомоги щодо роз'яснення порядку отримання статусу учасника бойових дій та подальшого оформлення відповідних документів.

Адвокат надав допомогу у складанні заяви до військової частини, де засуджений проходив службу за контрактом та покроково роз'яснив наступні його дії.

Ганна МУДРЕНКО

■ ХЕНДМЕЙД

Подарунок близьким і рідним

Майстерня державної установи «Маневицька виправна колонія (№42)» пропонує населенню різьблені картини з натурального дерева та за розумною ціною. В установі виготовляють цікаві картини, які поєднують у собі різьбу по дереву та малюнок. Зображення виконуються методом випалювання. Важко заперечити той факт, що картина з дерева – це незвичайна і пречудова прикраса вашого інтер'єру. Покритий лаком виріб має ефектний вигляд і послужить відмінним доповненням домашній обстановці, а крім того, стане прекрасним подарунком близьким і друзям.

■ ФОТОФАКТ

Цими днями з ініціативи Сергія Гречанюка, начальника Департаменту з питань виконання кримінальних покарань, керівники міжрегіональних управлінь та керівники установ виконання покарань здійснили сходження на найвищу вершину українських Карпат – гору Говерлу. Це хороша можливість випробувати свої сили, об'єднати колектив, показати командний дух, та побачити Карпатські гори у всій красі.

■ СОЦІАЛЬНИЙ ПРОЄКТ

Щоб допомогти жінкам

НАВІТЬ В УМОВАХ ПОЗБАВЛЕННЯ ВОЛІ, ПЕРЕБУВАЮЧИ ЗА ТОВСТИМ МУРОМ «ЖІНКА МАЄ БУТИ ЖІНКОЮ», А ТАКОЖ ЗНАТИ ОСНОВНІ МОДНІ ТЕНДЕНЦІЇ І БУТИ ОБІЗНАНОЮ ЩОДО ПИТАНЬ ДОГЛЯДУ ЗА СОБОЮ ТА СВОГО ЗОВНІШНЬОГО ВИГЛЯДУ, ТОЩО.

Саме з цієї метою, та метою подолання суспільної байдужості, відчуження, зміни суспільних стереотипів, сприяння суспільній комунікації в процесі реінтеграції осіб, які опинилися в соціальній ізоляції, налагодження співпраці з спеціалізованими професійно-технічними навчальними закладами Західним міжрегіональним управлінням з питань виконання кримінальних покарань Міністерства юстиції, ініційовано реалізацію однойменного проекту для жінок засуджених, які відбувають покарання у «Збаразькій виправній колонії №63».

Нещодавно за участі педагогічних працівників Львівського вищого професійного училища торгівлі та сфери послуг (майстра та викладача спеціальності «Перукар (перукар-модельєр)», проведено онлайн заняття, з елементами майстер-класу (через платформу Zoom-конференції) на тему «Сучасні технології перукарського мистецтва», під час якого засуджені особи, віком від 20 до 30 років, які відбувають покарання в секторі мінімального рівня безпеки та готуються до звільнення, дізналися про сучасні модні тренди, тенденції та зачіски.

За результатами проведеного заняття, засуджені поді-

литися враженнями та подякували педагогам за отриманні знання та майстер-клас щодо формування «відчуття стилю» та спробували на практиці відтворити отримані навички.

Соціальний проєкт «Жінка має бути жінкою» покликаний допомогти особам жіночої статі, залишатися вишуканими та жіночними в умовах соціальної ізоляції, відчуття себе потрібними на волі, залишатися в гармонії з зовнішнім світом, підготуватись до життя на волі після звільнення.

Лілія ЛЕВИЦЬКА

■ ПРАВА ДИТИНИ

Уряд схвалив низку документів

Першого червня в Україні відзначають день захисту дітей. Напередодні Уряд схвалив низку документів, які стосуються удосконалення системи захисту прав дитини:

– обсяг державної підтримки при народженні дитини або усиновленні пропонуємо збільшити з 41 тис. грн до 50 тис. грн. Також передбачатиметься збільшення розміру у 2023 році й у подальшому на прогнозний показник інфляції.

– проектом закону пропонується розмежувати функції з питань соціального захисту дітей між Нацсоцслужбою, виконавчими органами місцевих рад, а також обласними державними адміністраціями. За кожним органом влади буде чітко закріплено його повноваження та відповідальність.

– у кодекс адміністративних правопорушень пропонується внести нові положення, які чітко закріплять відповідальність за порушення прав дітей, або за халатне ставлення до цього питання з боку відповідальних посадовців.

– затверджена Концепція державної соціальної програми оздоровлення та відпочинку дітей на період до 2025 року. Запроваджується принцип «гроші ходять за дитиною», коли фінансування отримують найбільш успішні та відвідувані заклади.

Пропонується вдосконалити систему усиновлення дітей для забезпечення інтересів дитини та посилення прозорості у процесі усиновлення. Наприклад, вдосконалюється система нагляду та контролю за умовами проживання та виховання усиновлених дітей у разі зміни місця проживання.

Підготувала Юлія СЕРЕДА

У редакцію газети “Закон і обов’язок” надійшов електронний лист від засудженого **В. із Білоцерківської виправної колонії №35**, що на Київщині, у якому він поділився спогадами про своє дитинство, де було, як кажуть, не усе гладко – в душі залишився біль... Дорослі інколи забувають, що дітей потрібно оберегти від усього негативного, бо цей вплив може стати наслідком подальших поганих вчинків. І наш автор, розуміючи це, запевняє, що коли вийде на свободу буде дбати про свою малечу, бо вважає, що найцінніше в усьому світі – діти, і справою честів кожного дорослого є постійно дбати про їхнє дитинство.

“Тепер я розумію, що треба було більше часу приділяти дітям, а не своїм розвагам і забаганкам, і тоді усе б інакше сталося”, – роздумує засуджений **С. із Бердичівської виправної колонії №70** Житомирської області. А так я заслужено відбуваю покарання, а мої діти від сорому опускають очі... Повірте, я змінився і тепер дуже хочу, щоб блиск їхніх очей не згасав, а маленькі мрії щоб збувались. Вийду на волю і стану для них добрим батьком”.

Ось що пише засуджена **М. із Збаразької виправної колонії №63** Тернопільської області: “На серці у мене тривога – як там моя донечка? Залишилась з бабусею, доки я тут. Вона вже старенька, важко їй поратись і по господарству, і допомагати з уроками внучці. А у школі однокласники часто запитують донечку, чи скоро повернеться твоя мама. Розумію тепер, що їй потрібні материнська увага і ласка, та доля розпорядилась по-іншому. Дуже жалкую, що не могла збагнути це раніше. Вибач мені, доню. Бажаю тобі тільки добра”.

“Я дедалі частіше думаю про свого сина”, – це рядки із листа

■ ДУМКИ ВГОЛОС

«Маленькі мрії щоб збувались»

1 ЧЕРВНЯ, ЯК І В УСЬОМУ СВІТІ, В УКРАЇНІ ВІДЗНАЧАЮТЬ ЧУДОВЕ СВЯТО – ДЕНЬ ЗАХИСТУ ДІТЕЙ. АДЖЕ ДІТИ – НАШ НАЙДОРОЖЧИЙ СКАРБ, НАША НАДІЯ І МАЙБУТНЄ. ТА ЧИ У ВСІЄІ ДІТВОРИ Є РАДІСНИМ І ЩАСЛИВИМ ДИТИНСТВО, ЧИ У ВСІХ ЗДІЙСНЮЮТЬСЯ ЇХНІ МАЛЕНЬКІ СПОДІВАННЯ, ЯКІ НЕВДОВЗІ МОГЛИ Б СТАТИ ВЕЛИКИМИ МРІЯМИ?! ПИТАННЯ ДОВОЛІ РИТОРИЧНІ І НЕ ЗАЛИШАЮТЬ БАЙДУЖИМИ НІКОГО. НАВІТЬ ТИХ, ХТО ВОЛЕЮ ДОЛІ ОПИНИВСЯ ЗА ҐРАТАМИ, АДЖЕ БІЛЬШІСТЬ З НИХ Є БАТЬКАМИ.

засудженого **Р. із Крюківської виправної колонії №29** Полтавської області. – Розумію дружину, яка стільки натерпілась від моїх ганебних вчинків, а тепер ще й сина сама ставить на ноги... У колонії я багато чого передумав, щоденно каюсь і прошу Господа, щоб простив мої гріхи. І так мрію пошвидше повернутись додому, обняти своїх найрідніших і більше ніколи не завдавати їм болю”. Це обнадійливий лист, хочеться повірити, що все так і буде.

А скільки є сиріт при живих батьках! Через наркоманію, алкоголізм ці ж батьки вчиняють

злочини і потрапляють у тюрми. А діти? Дехто в будинках-інтернатах, інші – хто де. Та вирізняє цих дітей недитячий погляд, часто по нурий і безрадінний. Так не має бути, бо ми усі відповідальні за них – наше майбутнє. І яке воно буде, залежить від нас, дорослих. Повернімося спогадами у дитинство, зігріймо свої душі і зробимо усе, щоб наші діти не пізнавали ні бід, ні смутку. Як казав видатний художник Юрій Васнецов: “Я все ще живу тим, що запам’ятав і бачив у дитинстві”. Нехай воно буде щасливим для усіх наших діточок!

Зоряна НАГІРНЯК

■ В ОБ’ЄКТИВІ – ДІТИ

Щоб мама була поруч...

НА СЬОГОДНІШНІЙ ДЕНЬ В ДЕРЖАВНІЙ КРИМІНАЛЬНО-ВИКОНАВЧІЙ СЛУЖБІ УКРАЇНИ ФУНКЦІОНУЄ ДВА БУДИНКИ ДИТИНИ ПРИ ВИПРАВНИХ КОЛОНІЯХ, ЗОКРЕМА: У «КАМ’ЯНСЬКІЙ ВИПРАВНІЙ КОЛОНІЇ №34» ТА «НАДЕРЖИНЩИНСЬКІЙ ВИПРАВНІЙ КОЛОНІЇ № 65».

Ще у червні 2018 року на День захисту дітей було урочисто відкрито сектор для спільного проживання засуджених жінок з дітьми до 3-х років у **Кам’янській виховній колонії №34**. Усі, які народили дітей в місцях позбавлення волі, до досягнення дитиною трирічного віку, мають змогу постійно спільно тут проживати разом з дітьми, вільно спілкуватись з ними без обмежень.

Сектор розрахований на спільне проживання 20 жінок з дітьми. На теперішній час у ньому перебуває 14 дітей (8 хлопчиків та 6 дівчаток). А також три вагітні жінки (одна – на 7 місяці вагітності; дві – на 8 місяці вагітності).

Щоб діти не почувалася за ґратами, адміністрація установи вживає різноманітних заходів щодо недопущення психологічного травмування дитини, намагається зробити їхнє життя яскравішим та змістовнішим. В установі існує господарче подвір’я, де утримуються свійські тварини, куди неодноразово виводили дітей для пізнання оточуючого світу наживо,

так би мовити, знайомлять з «побутом» свійських тварин. Діти із захопленням копіюють звуки тварин, демонструють їхні рухи. Окрім того, дітей возять до міс-

Чисельність неповнолітніх, які вчинили повторний злочин під час відбування покарання становить сім осіб.

та для прогулянки в парку та до ігрових майданчиків. Часто запрошують до себе ляльковий театр для дітей.

У **Надержинщинській виправній колонії № 65** перебуває 2 дівчаток та одна вагітна жінка на 8 місяці вагітності.

Натомість станом на 1 травня 2021 року в слідчих ізоляторах та установах виконання покарань Державної кримінально-виконавчої служби України утримується 120 неповнолітніх ув’язнених (112 хлопців та 8 дівчат).

У розрізі Міжрегіональних управлінь з питань виконання кримінальних пока-

рань та Управлінь забезпечення діяльності у південному та центральному регіонах: Західне МРУ: 28 неповнолітніх ув’язнених; Південно-Східне МРУ: 33 неповнолітніх ув’язнених, з яких 3 дівчини; Північно-Східне МРУ: 22 неповнолітніх ув’язнених, з яких 1 дівчина; Центрально-Західне МРУ: 8 неповнолітніх ув’язнених, з яких 1 дівчина; Управління забезпечення діяльності у південному регіоні Департаменту: 16 неповнолітніх ув’язнених, з яких 1 дівчина; Управління забезпечення діяльності у центральному регіоні Департаменту: 13 неповнолітніх ув’язнених, з яких 2 дівчини.

В розрізі державних установ: ДУ «Запорізький СІЗО» (Південно-Східне

МРУ) – 1 неповнолітній ув’язнений (під час перебування на обліку в пробації); ДУ «Мелітопольська УВП (№144)» (Південно-Східне МРУ) – 1 неповнолітній ув’язнений (під час перебування на обліку в пробації); ДУ «Бахмутська УВП (№6)» (Південно-Східне МРУ) – 3 неповнолітніх ув’язнених (під час перебування на обліку в пробації); ДУ «Чернігівський СІЗО» (Управління забезпечення діяльності у центральному регіоні Департаменту) – 2 неповнолітніх ув’язнених, під час тримання у СІЗО.

В державних установах відсутні особи, віком до 18 років, засуджені до арешту.

Юлія СЕРЕДА

■ 24 ТРАВНЯ – ДЕНЬ СЛОВ'ЯНСЬКОЇ ПИСЕМНОСТІ І КУЛЬТУРИ

Історія писемності та друку

НИНИ ВАЖКО ЗНАЙТИ ЛЮДИНУ, КОТРА Б НЕ ВМІЛА ЧИТАТИ АБО ПИСАТИ. АЛЕ НЕ ЗАВЖДИ ТАК БУЛО! ЯКЩО МИ ПОГЛЯНЕМО НА ІСТОРІЮ 5-6 ТИСЯЧ РОКІВ ТОМУ, ТО ПОБАЧИМО ЛЮДЕЙ, У ЯКИХ НЕ БУЛО ПИСЬМА. ЦЕ НЕ ЗНАЧИТЬ, ЩО ВОНИ БУЛИ МЕНШЕ РОЗВИНЕНІ, НАВПАКИ, – УСЮ ПОТРІБНУ ІНФОРМАЦІЮ ЛЮДИ ЗБЕРІГАЛИ В ПАМ'ЯТІ І ПЕРЕДАВАЛИ В УСНІЙ ФОРМІ НАСТУПНОМУ ПОКОЛІННЮ. ТАКИМ ЧИНОМ ЗБЕРЕГЛИСЯ ТА ДІЙШЛИ ДО НАС ЦІЛІ ЛІТЕРАТУРНІ ТВОРИ.

ЗАРОДЖЕННЯ ПИСЕМНОСТІ

З розвитком цивілізації, торгівельних та військових відносин, з'явилася потреба у письмі. І перші спроби були дуже простими, у вигляді малюнків (піктограми, потім ієрогліфи), які означали якесь слово, словосполучення або навіть цілі речення. Однак це було дуже складне письмо: чим більше слів, тим більше малюнків слід було запам'ятати. Уявімо собі, деякі сучасні словники української мови містять понад 200 000 слів, і якби ми сьогодні використовували ієрогліфи, то потрібно було б пам'ятати стільки ж доволі складних малюночків! Отже, коли у стародавньому Єгипті дійшли до 7000 ієрогліфів, то почали замислюватися: «Як же спростити писемність?». Таким чином, спочатку з'явилася ієратика, а згодом на Синайському півострові (територія сучасного Єгипту) у XV столітті до нашої ери було винайдено перше фонетичне письмо, яке складалося всього з 22 літер-фонем, які ми звикли називати буквами. Цей алфавіт має назву протосинайське або синайське письмо. Згодом цей фонетичний алфавіт був занесений в Ханаан (територія сучасного Ізраїлю, Лівану та Йорданії), де став основою письма шести місцевих мов: фінікійської, пунічної, іврити, моавітської, аммонітської та филистимської. Пізніше моряки-фінікійці поширили його по всьому цивілізованому світі. Таким чином, від фінікійського алфавіту походять грецький і латинський, а також арамейський та арабський, а з візантійського варіанта виникли кирилиця і наша українська абетка.

НА ЧОМУ ПИСАЛИ КОЛИСЬ?

Найдавнішим письмовим матеріалом був камінь, зазвичай 45х30 см величиною. На таких скрижалях закарбовані 10 заповідей Божих! Але на камені писати дуже важко. Люди були в пошуках. Більш зручним матеріалом виявилася добре розім'ята глина, на якій писали клинописом. Після сушіння або випалу в печі таблички кам'яніли. Наприклад, бібліотека Ашшурбаніпала, найдавніша з відомих, заснована у 668-627 до н. е., розташовувалася у місті Ніневія. У її фондах було від 5 000 до 25 000 глиняних табличок з клинописними текстами. Свого часу це була найбільша бібліотека Давнього Сходу. Але і такі таблички теж згодом виявились незручними у використанні, важкими та об'ємними. Ще до епохи будівництва пірамід єгиптяни навчилися виготовляти папірус з серцевини нільської тростини. Вологі товсті стебла укладали рядами, один поверх іншого, і били калаталом, поки не виходив тонкий лист. Потім його висушували, і на ньому можна було писати. Чорнило робили з соку рослин, настояного на деяких видах комах. Але папірус мав суттєві недоліки: боявся вологи та ультрафіолетових променів сонця, від чого просто згнивав. Отже, сувої або кодекси (тогочасні книги) з папірису довго не зберігалися, тому потрібен був довготривалий та зручний матеріал. Ним виявився пергамент (від назви міста Пергам, в якому був винайдений). Це була шкіра тварин. Її розм'якували у вапняному розчині, видаляли шерсть, потім скребли, мили, сушили, розтягували і надавали гнучкість. Написане можна було змити, а матеріал використовувати ще раз. Як правило, книги з пергаменту коштували дуже дорого. Наприклад, щоб написати повну канонічну Біблію, знадобилося б 7000 овець або кіз. Тому ними дорожили. Що цікаво, більшість древніх манускриптів з пергаменту є саме текстами Біблії. Наприклад, Синайський кодекс (Codex Sinaiticus), найстаріший рукопис Септуагінти і Нового Заповіту, датується початком IV століття. Також сувої Мертвого моря, або Кумранські знахідки. Манускрипти II-I століття до нашої ери складаються на 29% з Біблійних текстів (всі інші – коментарі до них або інша релігійна література). Навіть найвідоміша пам'ятка української літератури – Пересопницьке Євангеліє з мініатюрами, виготовлене 1561 року в Пересопницькому монастирі, – теж з пергаменту. Цей список можна продовжувати... Починаючи з VII століття, на зміну папірису поступово приходять винайдені у II столітті в Китаї папір.

Пам'ятник святам Кирилу і Мефодію, що знаходиться на площі біля Ближніх печер Києво-Печерської Лаври. Святий Кирило зображений з книгою (Святим Письмом) в руках, а свяятий Мефодій - з сувом. Висота фігур - 2,7 метра, а вага композиції - 2,2 тонни.

СЛОВ'ЯНСЬКА ПИСЕМНІСТЬ

Коли ми поглянемо на наших пращурів приблизно в VIII-IX століття, то побачимо, що слов'янські племена були доволі «дикуваті». Їхні традиції та обряди (похоронні, релігійні тощо) можуть жахливо вразити сучасного українця. Крім того, вони практично не мали своєї писемності. У IX столітті всі слов'янські племена були під двома великими державами: Великою Моравією, до складу якої входили частина сучасних західноукраїнських земель, і Київська Русь. Князь Великої Моравії IX століття Ростислав, розуміючи, що народ далі так жити не може, звернувся до візантійського імператора Михаїла III з проханням прислати на слов'янські землі просвітителів. Той у відповідь відправив найосвіченішу людину – хартофілакса імператорської бібліотеки (найвища вчена посада всієї Візантійської імперії) Костянтина Філософа разом із його старшим братом Михайлом. Ми знаємо їх під іменами Кирило та Мефодій. Брати до слов'янської місії звершили декілька успішних місій до Хазарії та Персії. Влітку 863 року Кирило та Мефодій переселились до Моравії, щоб проповідувати християнство. Поширення євангельської істини неможливе без Священного Писання – це добре розуміли брати. Але як перекласти його мовою слов'ян, якщо у них немає фонетичного письма? Тому першим ділом Кирило склав слов'янську абетку з 27 літер, запозичивши їх у греків. 19 з них – створив під фонетику слов'ян. Цей алфавіт отримав назву «Кирилиця», що стала основою для багатьох сучасних абеток, серед яких і українська. Перше записане ним речення слов'янською мовою було: «Споконвіку було Слово, а Слово в Бога було, і Бог було Слово» (Євангеліє від Івана, 1:1). Потім Кирило присвятив своє коротке життя важкій праці – перекладу Біблії слов'янською мовою,

оскільки це треба було робити з витонченої високолітературної грецької на «варварську». Через запровадження слов'янської мови в богослужінні брати навіть були звинувачені в ересі. У 866 вони поїхали на виклик до Папи Римського Адріана II і отримали від нього спеціальне послання, в якому їм дозволялося розповсюджувати слов'янські церковні книги і проводити богослужіння цією мовою. Після приїзду до Риму Кирило помер. Мефодій висвятили на архієпископа Моравії і Панонії, і в 870-му, повернувшись до Панонії, він завершив працю над перекладом Біблії, розпочату братом. Таким чином, результатом життя цих апостолів слов'ян стали слов'янська абетка і переклад Біблії. Через півтора століття в Київській Русі правив князь, якого прозвали «Мудрим». Ярослав Мудрий був високоосвіченою людиною і дбав про освіту та культуру свого народу. Тому заснував при Софійському соборі школу та бібліотеку. Подібні заклади були відкриті в інших містах Русі. В них на книгах, що були частинами Біблії або іншими релігійними книгами, навчалися хлопчики «з народу». Таким чином розмовна мова слов'ян почала збагачуватися літературною мовою Біблії. І як наслідок, ми маємо багато народних приказок і прислів'їв, які походять саме звідти.

Не секрет, що відносно до недавнього часу всі книги писалися вручну. Навіть наш земляк – відомий філософ, музикант, композитор, поет і проповідник Григорій Савич Сковорода – більшість своїх праць залишив написаними власноруч. Сьогодні нам важко таке уявити. Але колись це було особливо великою проблемою, адже коштували книги дуже дорого. У XV столітті німецький ювелір і винахідник Йоганн Гутенберг створив європейський спосіб друкарства рухливими літерами, який поширився усім світом і зробив величезний вплив на всесвітню культуру та історію. 30 вересня 1452 року в його друкарні побачила світ перша в Європі справжня солідна книга – Біблія. Було надруковано 180 примірників, з яких дотепер збереглося тільки 48. Беручи до уваги тодішній рівень освіти населення, тираж був немалий. Виникає справедливе питання: чому саме Біблія, а не якийсь інший античний твір? У Східній Європі першим друкарем був білорус Франциск Скорина, який працював у Вільні з 1525 р. Його «Псалтир», віддрукований у 1517 році у Празі, став посібником для шкільних потреб. Упродовж 1517-1519 рр. він переклав і видав 23 книги Біблії (під назвою «Біблія руська, виложена доктором Франциском Скориною із славного града Полоцька, Богу ко чти і людем посполитим к доброму наученію»). Цікаво, що білоруський переклад, зроблений Скориною, випередив у часі німецький Мартина Лютера. 1564 року Іван Федоров, один із перших східнослов'янських друкарів, випустив у Москві свою першу книгу – «Апостол» (частина Нового Завіту). 1566-го року, через переслідування з боку вищого російського духовенства та боярства, покинув Москву та переїхав до Великого князівства Литовського. У вересні 1572 року перебрався до Львова, де в 1574-му уклав і надрукував перший східнослов'янський посібник – «Буквар» з граматиною, і у цьому ж році здійснив друге видання «Апостола». В 1578-му Іван Федоров перебрався в Острогож, де заснував друкарню. 1580-го видав Новий Завіт і Псалтир та окремо покажчик до останнього. 1580-1581 – спільно з сином, палітурником Іваном Друкаревичем, видав першу повну слов'янську Біблію (Острозьку) з власною післямовою. Вийшли два накладу, у кожному – своя редакція тексту післямови видавця.

Тимофій КРАВЧЕНКО

Цікаво, що саме в XV столітті до нашої ери ізраїльський народ вийшов з єгипетського полону, 40 років перебував у Синайській пустелі, де й були написані того часу перші 5 книг Біблії, і саме фонетичним письмом. Отже, хто як не євреї занесли цю писемність у Ханаан...

КАЛЕНДАР

1 червня – початок літа

НАЙЕКСТРЕМАЛЬНИЙ І НАЙМАЛЬОВНИЧИЙ ПЕРІОД ЧАСУ. ЯК ПРАВИЛО, КАЛЕНДАРНЕ ЛІТО ТРАПЛЯЄТЬСЯ РІВНО ЧЕРЕЗ ДЕВ'ЯТЬ МІСЯЦІВ ПІСЛЯ 31 СЕРПНЯ І ЗАВЖДИ НАШТОВХУЄ НА ОДНІ І ТІ Ж САМІ ДУМКИ: ЯК ПРОВЕСТИ ЛІТО? ДЕ ЙОГО ПРОВЕСТИ? З КИМ?

Природа, як людина, буквально виношує кожен раз свій, абсолютно унікальний період. І приходять літа. Воно очікуване, проте приходять кожен раз по-різному.

Астрономічне літо, наприклад, це проміжок часу між літнім сонцестоянням і осіннім рівноденням. У нашій Північній півкулі воно триває приблизно 93 з половиною доби. Південна півкуля трохи відстає, і цей період триває на 4 дні менше. За цей час потрібно встигнути так багато!

Для прекрасної статі початок сезону літа, це зачастую скінчення стомлюючої естафети щодо форматування своєї фі-

гури для літніх нарядів і купальників. Не варто забувати, що перший купальний костюм був створений для жінок десь на початку 19 століття. До цього моменту мало хто замислювався над цим.

Найпопулярніше заняття влітку – відпочинок. Далеко не у всіх вдається відпочити саме влітку, до того ж деякі люди цілком обґрунтовано вважають за краще інші пори року для відпочинку. Літо самий простий і зрозумілий період часу, дозволяє наблизитися до найбільш природнього середовища існування для людини, відчути повноту життя і нехай вимушена робота не буде цьому на заваді. Вітаємо з початком літа!

ФОТОФАКТ

У День вишиванки поєднали свої долі закохані. У Полицькій виправній колонії №76 було проведено виїзду реєстрацію шлюбу засудженого представником Володимирецького відділу РАГС Рівненської області.

СКАЖУТЬ ЖЕ ЛЮДИ!

Доброго ранку – це коли на годиннику 13.00, на календарі літо, а за вікном – море.

– Любий, я вже готова до дітей.
– А я ні!
– Нічого не поробиш. Літо закінчується, треба їх забирати з села...

Синоптики:
– Цього року літо обіцяє бути жарким...особливо в Африці.

– Я влітку на Ібіці відпочивав. Дикуном! Супер! П'ятизірковий готель, басейн, корти...

– Так ти ж говорив, що дикуном?!
– Ага, так ти б бачив, як я там давав жару!

– Я вже почав готуватися до пляжного сезону. Кожен день потроху роз-

тягую плавки, щоб влітку вони на мене налізли.

Літо цього року було таке холодне і дощове, що дороги почали ремонтувати вже в середині липня.

Мужик зі Львова на море в серпні приїхав, з поїзда виходить, а всі навколо засмагли до чорноти, а він один білий, як привид, його аборигени запитують:

– У вас літа не буває?
– Буває, але я того дня на роботі був.

Літо... а ви вже спробували упіймати муху пилососом???

В магазині для драйверів.

– Дайте будь ласка ласти.

– Який розмір?

– 48.

– І на біса вам ті ласти??

ВЕСЕЛИМ ОЛІВЦЕМ

– Щоб ніхто не запливав за буйки, ми змінили їхню форму.

Закон і обов'язок

Свідоцтво про реєстрацію
КВ №23071-12911ПР
від 27.12.2017 року

Засновник: державна установа
«Генеральна дирекція
Державної кримінально-виконавчої служби України»

Редактор: Людмила КРАВЧЕНКО

Адреса редакції:
04050, м.Київ-50, вул. Юрія Іллєнка, 81

Телефон: 481-05-33
e-mail: zio@kvs.gov.ua